

Gmina Bartoszyce

Folder turystyczny

Spis treści

1	Wstęp
2	Położenie gminy
3	Walory krajoznawcze
4	Pałace i dworki
5	Kościoty
6	Życie kulturalne w Gminie - Inicjatywy lokalne - Wystarczy niewielu, by zmienić wiele...
7	Aktywny wypoczynek
8	Baza wypoczynkowa
9	Trasy rowerowe

Gmina Bartoszyce

– bogactwo kultury, piękno przyrody, szacunek dla ziemi ...

Szanowni Państwo

Mam zaszczyt i przyjemność zaprezentować Gminę Bartoszyce – gminę wyjątkową, godną zainteresowania i odwiedzenia. Każdy kto marzy o ciszy i spokoju powinien tu przyjechać.

Miłośnicy wycieczek pieszych, rowerowych lub konnych podziwiać mogą malownicze okolice polskiej wsi. Skaliste brzegi Łyny oraz piękne krajobrazy podziwiane z kajaka zachwycą każdego. Duże kompleksy leśne to raj dla myśliwych i grzybiarzy oraz zwolenników innych bogactw jakie oferują nasze lasy. Wędrując Europejskim Szlakiem Bociana Białego podziwiać można wsie, w których zamieszkuje niemal tyle bocianów co ludzi. Wysoka jakość środowiska, czysta i niepowtarzalna przyroda sprawiają, że Gmina Bartoszyce jest malowniczą krainą.

Zapraszam do odwiedzenia naszej Małej Ojczyzny i odkrycia pięknych zakątków Warmii.

*Wójt Gminy Bartoszyce
Jadwiga Gut*

Położenie Gminy

Gmina Bartoszyce o powierzchni 428,00 km², leży w północnej części województwa warmińsko-mazurskiego w powiecie bartoszyckim. W skład gminy wchodzi 105 miejscowości.

Gmina okala swoim terenem Gminę Miejską Bartoszyce. Od zachodu graniczy z gminą Górowo Iławeckie, od południa z gminami Lidzbark Warmiński i Kiwity (powiat lidzbarski) oraz Bisztynek i od wschodu z gminą Sępopol. Północna granica gminy stanowi granicę państwową z Obwodem Kaliningradzkim Federacji Rosyjskiej. Przejście to jest szczególnie istotne, gdyż stanowi nie tylko granicę Polski z Rosją, lecz od 2004 roku stało się zewnętrzną granicą Unii Europejskiej. Przez Bartoszyce i pobliskie przejście graniczne w Bezledach wiedzie najkrótsza droga z Warszawy przez Olsztyn do Kaliningradu - dawny szlak bursztynowy.

Walory krajoznawcze

Rzeka Łyna

Największą rzeką regionu jest Łyna. Płyje z południowego zachodu na północny wschód przez Bartoszyce do Sępopola, skąd bardziej zdecydowanie ku północy do granicy Państwa. Łyna płynie naturalnym obniżeniem pokonując w górnym i środkowym biegu szereg przeszkód w postaci wzgórz morenowych, poszerza swoją dolinę w dolnym biegu (w granicach państwa polskiego).

Charakterystycznymi cechami Łyny jest meandrowanie (które powstaje w wyniku erozji bocznej, dzięki czemu tworzą się w krajobrazie stromo opadające brzegi w okolicach Perkujek tzw. "skałki"). Zjawisko meandrowania oraz różnorodny charakter każdego odcinka rzeki powoduje, że spływ kajakowy Łyną zachwyci każdego miłośnika przyrody. Trasa kajakowa rozciąga się na długości ok. 23 km.

Stacja wodna na rzece Łynie znajduje się w miejscowości Perkujki, ok. 8 km. od Bartoszyca), to właśnie nieopodal tego miejsca znajdują się malownicze „skałki”. Następna stacja zagospodarowana jest w Bartoszycach, kolejny postój czeka w Szylinie Małej. Można tu bez problemu przybić do brzegu i suchą nogą wyjść na ląd. Następne miejsce do wodowania znajduje się w Szylinie Wielkiej, odległej o około 1 km od poprzedniej stacji. Kolejny punkt na szlaku znajduje się w Sępopolu, stamtąd dopłynąć można do ostatniego przystanku na rzece Łynie znajdującego się w Stopkach.

Corocznie w miesiącu sierpniu na rzece Łynie organizowany jest spływ kajakowy im. Jana Pawła II. Na trasie spływu, w Perkujkach przy kapliczce, odprawiana jest msza św. na kajaku. Przy kapliczce posadzono również świerk istebniański wyhodowany z nasiona, które pobłogosławił Ojciec Święty Benedykt XVI w czasie pielgrzymki do Polski w dniu 26 maja 2006 roku.

Ścieżka dydaktyczna „Dębowy Las”

Ścieżka znajdująca się na terenie Leśnictwa Czarny Las przy drodze Galiny- Krawczyki, 200 m od drogi krajowej nr 55 i wsi Galiny. Trasa ścieżki przebiega przez las, który charakteryzuje się wielką różnorodnością gatunków drzew, krzewów i roślin runa. Trasa rozpoczyna się na parkingu leśnym i biegnie wzdłuż brzegu rzeki Pisy. Na trasie zachwycają wiekowe dęby szypułkowe, lipy i potężne buki; tablice tematyczne informują o zjawiskach w lesie i gospodarce leśnej. W połowie trasy usytuowano miejsce do odpoczynku, zadaszone stoły z ławkami oraz miejsce na ognisko.

Zostawiając samochód na przygotowanym w pobliżu parkingu można przejść się po oznaczonej trasie, najciekawszą częścią lasu. Na długości 1200 metrów rozciągają się wspaniałe i niepowtarzalne krajobrazy. Wzdłuż trasy rozstawione są tablice informacyjne, z których możemy dowiedzieć się o roślinności występującej w lesie, poszyciu bogatym w maliny i jeżyny, urozmaiconym runie leśnym obfitującym w różnorodne kwiaty kwitnące przez cały sezon wegetacyjny.

Walory krajoznawcze

Szlak Bocianich Gniazd

Obszar Natura 2000 "Ostoja Warmińska" jest położony w północnej części woj. warmińsko-mazurskiego i ciągnie się pasem wzdłuż granicy państwowej z Obwodem Kalingradzkim Federacji Rosyjskiej. Ponad połowa obszaru jest położona na Równinie Sępolskiej, obszar obejmuje również całość Wzniesień Górowskich. W jego granicach znajduje się Warmińsko-Mazurski Szlak Bociani, który rozlega się na terenie gminy: Górowo Iławeckie, Bartoszyce, Sępólno oraz poza granicami powiatu na terenie gminy Barciany i Srokowo.

Przez teren Gminy Bartoszyce przebiega Europejski Szlak Bociana Białego, a miejscowość Lejdy to jedna z większych kolonii tego ptaka. Okolice wsi są doskonałym miejscem do zakładania gniazd. Liczne oczka wodne, śródpolne bagienka, łąki, pastwiska, zapewniają obfitość pożywienia dla tych ptaków.

Walory krajoznawcze

Jezioro Kinkajmskie

Największym jeziorem w gminie jest Jezioro Kinkajmskie o powierzchni 95,5 ha i objętości 902,1 tys. m³. Pomimo, że nie jest to duże jezioro, do jakiego przyzwyczajeni są turyści na Warmii i Mazurach, to w powiecie bartoszyckim nie ma większych. Miłośnicy kąpieli wodnych przyjeżdżają do Kinkajm ochłodzić się w upalne dni. Zwolennicy ornitologii mogą podziwiać liczne ptactwo wodne jakie występuje na tym jeziorze.

Walory krajoznawcze

Torfowiska źródliskowe

Torfowiska źródliskowe stanowią rzadką i bardzo interesującą odmianę torfowisk niskich. Równina Sępolska stanowi nieckę wypełnioną łąkami zastoiskowymi i glinami moreny dennej. taka budowa geologiczna powoduje, że wody z poziomów wodonośnych pod nieprzepuszczalną warstwą glin i łąk wykazują znaczne ciśnienie artezyjskie. W miejscach naturalnego wypływu tych wód wykształciły się torfowiska źródliskowe.

Jedno z nich położone jest między Sokolicą a Spurgłami, drugie zaś na południowy wschód od Spurgł. Pierwsze reprezentuje dobrze wykształcony typ kopułowy i składa się z dwóch osobnych pagórków, wzniesionych ok. 7 m. nad płaską powierzchnię otaczających terenów. Kopułaste pagórki zbudowane są z torfu szuwarowego oraz specyficznej źródliskowej gytii wapiennej. Wierzchołki kopuł porasta prawie wyłącznie trzcina pospolita. Torfowiska uznano za użytki ekologiczne obszarów torfowisk źródliskowych "Sokolica", "Spurgle".

Pomniki przyrody

W Gminie zarejestrowanych jest kilkadziesiąt pomników przyrody, głównie okazy dębu, lipy, modrzewia, jesionu i wiązu. Większe skupiska tych długowiecznych drzew występują w miejscowościach: Osieka, Kinkajmy, Krawczyki, Sędławki, Łabędnik, Łojdy. Pojedyncze okazy oglądać możemy w miejscowościach: Ciemna Wola, Galiny, Dębiany.

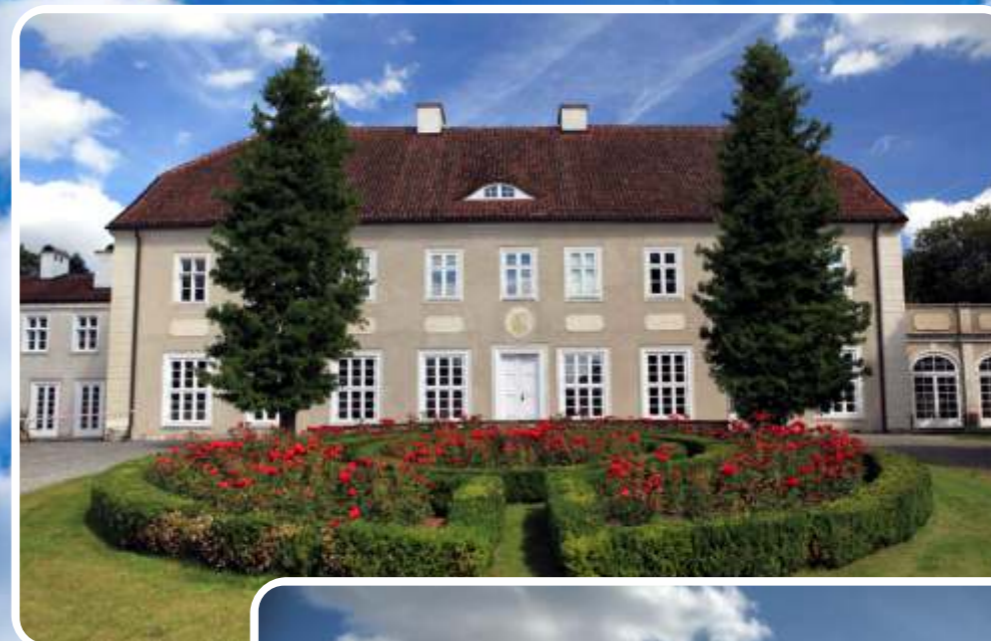
Pałace i dworki

Pałac i Folwark Galiny

Położony na pograniczu Warmii i Mazur, niespełna 14 kilometrów od Bartoszyca, Pałac i Folwark Galiny, to majątek ziemski w skład którego wchodzi XVI wieczny pałac i XIX wieczny folwark z zabudowaniami z czerwonej cegły. Zabudowania pałacowe otacza 5 ha, zabytkowy park. Pałac i Folwark Galiny jest jednym z najpiękniejszych zabytków Gminy Bartoszyce.

Majątek ziemski od 1486 do 1945 roku należał do rodziny Eulenburg. Pałac został wybudowany dla barona Botho zu Eulenburga w 1589 roku. Usytuowany na wzniesieniu, miał początkowo charakter obronny. Jest jednym z nielicznych przykładów architektury renesansowej, zachowanych na terenach dawnych Prus Książęcych. Neogotyckie zdobienia z połowy XIX wieku usunięto w 1921 roku odtwarzając majątek według dawnego wzoru. Pałac uzyskał dzisiejszy wygląd. Wraz z nadejściem roku 1945 nastąpiły mroczne czasy dla pałacu, który został splądrowany, a jego ostatni właściciel, hrabia Botho Wend zu Eulenburg, zmarł podczas wywózki na Sybir. Pałac cudem ocalał, ale wnętrza zostały zniszczone. Tuż po wojnie zaczęto organizować w nim kolonie dla dzieci. Obiekt przejął skarb państwa. Od tego momentu pałac i park niszczały. Tak było aż do roku 1995, kiedy to zespół trafił w ręce obecnych właścicieli, którzy przeprowadzili gruntowne prace renowacyjne całego obiektu. Odrestaurowany pałac służy dziś gościom apartamentami, pokojami i salą konferencyjną w starej wozowni połączonej ze słoneczną, wypełnioną kwiatami, oranżerią. Piękny pałac otacza 5-hektarowy, starannie zrewaloryzowany park w stylu angielskim, przecięty krętym korytem rzeki Pisy. Ścieżki, ławki i altany w uroczych zakątkach, spiętrzenia wody na rzece, stawy z wyspami i bogactwo roślin zachwycają spacerujących.

Sąsiadujący z pałacem zabytkowy folwark to zespół budynków z czerwonej cegły, otaczających dziedziniec z malowniczym stawem pośrodku. W zabytkowym spichlerzu mieści się dwupoziomowa Gospoda, z górującą nad nią wieżą zegarową. Niepowtarzalny nastrój stwarzają odstonięte krokwie pod wysokim drewnianym stropem, centralnie usytuowany, rozłożysty kominek oraz oryginalny piec chlebowy. Atmosferę wnętrza podkreślają ręcznie wyrabiane gliniane dzbany i misy oraz dekoracje z polnych kwiatów. W starej kuźni odbywają się dziś biesiady przy ogniu płonącym w kowalskim piecu. Do zabudowań folwarcznych należą także zabytkowe stajnie z 70 końmi. Stadnina Koni funkcjonuje tu przez cały rok i oferuje jazdy konne dla dzieci i dorosłych – na każdym poziomie zaawansowania.

Posiadłość to także 300 ha łąk, pól i lasów. Teren majątku skrywa wiele zacisznych dolin, porośniętych bujnie wąwozów i malowniczych stawów pełnych ryb. Łagodne wzgórza, pokryte soczystą trawą, to wymarzona trasa konnych i pieszych spacerów oraz wycieczek rowerowych. Sielską urodę krajobrazu dopełniają pasące się na pastwiskach konie. Na miłośników aktywnego wypoczynku czekają profesjonalne korty tenisowe.

Wyśmienita kuchnia Galin to kolejny powód dla którego warto odwiedzić to miejsce. Specjały serwowane przez galińską Gospodę, przygotowane z lokalnych, ekologicznych produktów, zachwycają nutą regionalnej egzotyki i niezrównanym smakiem prawdziwie naturalnych składników. Nad wszystkim czuwa oddany Gościom personel.

Pałace i dworki

Pałac „Biały Książę 1861”

Pałac położony jest na obrzeżach wsi Osieka około 4 km na południowy zachód od Bartoszyca, nieopodal drogi krajowej nr 51 na odcinku Bartoszyce-Lidzbark Warmiński.

Pałac wzniesiono w stylu italianizującym (włoskim) najprawdopodobniej w 1861. Taka data widnieje na kamieniu podmurówki wieży, lecz nie wiadomo czy jest to data rozpoczęcia czy zakończenia budowy. Znajduje się tam również nazwisko i inicjały O.V. Printz, oznaczające prawdopodobnie architekta, bądź też pierwszego właściciela majątku.

W 1993 przeszedł w prywatne ręce i pod okiem konserwatora zabytków przeprowadzono w nim niezbędne remonty oraz rewaloryzację otaczającego go parku. W 2000 roku Pałac Biały Książę-1861 otrzymał nagrodę Generalnego Konserwatora Zabytków w konkursie Zabytek Zadbany. Aktualnie znajduje się tam trzygwiazdkowy hotel wraz z restauracją i prywatna kolekcja starych maszyn rolniczych.

Zespół pałacowy składa się z pałacu i parku wraz z trzema stawami, który rozciąga się od drogi w kierunku północnym, a sam pałac usytuowany jest na jego skraju pomiędzy parkiem a kompleksem gospodarczym. Cały zespół założony jest na planie zbliżonym do czworoboku i został wzniesiony z cegły otynkowanej na biało. Budowla jest jednokondygnacyjna o nieregularnej bryle ze skrajnymi obustronnymi dwukondygnacyjnymi ryzalitami. W narożniku południowym, od strony głównego podjazdu i drogi, znajduje się trójkondygnacyjna kwadratowa wieża nakryta czterospadowym dachem. Ryzality, podobnie jak wieża, ozdobione są arkadowym gzymsem. Okna pałacu są zamknięte odcinkowo i półkoliście w nadłęczach także częściowo zdobione gzymsem.

Odrestaurowany budynek fascynuje niepowtarzalną atmosferą oraz urzeka pięknem architektury. To szczególne miejsce, które zapewnia odpoczynek w ciszy i spokoju.

Pałac w Łabędniku

Zespół pałacowo-parkowy z dużą częścią gospodarczą i wieś usytuowane przy drodze Bartoszyce- Kętrzyn, w odległości 13 km na południowy zachód od Bartoszyca.

W źródłach pojawia się rycerz Feichter jako właściciel dóbr w roku 1484, a następnie ród von Kannacher, któremu w 1537 r., dobra w Łabędniku w lenno nadał Książę Albrecht.

Przy tej rodzinie Łabędnik pozostawał do roku 1686, nic jednak nie wiadomo o tym, czy wzniesli tu siedzibę. Lepiej znaną historię majątku rozpoczyna przedstawiciel znanego rodu arystokracji pruskiej - niejednokrotnie związanego z historią i kulturą polską -

Friedricha von der Groebena, który kupił Łabędnik w 1694 r. Własnością von der Groebenów dobra w Łabędniku pozostały do 1945 r. Friedrich von der Groeben około 1670 r. zaciągnął się do polskiej armii koronnej, gdzie szybko awansował, by w 1683 r.

dowodzić oddziałem jazdy w bitwie pod Wiedniem. Jako zdobywcę wojenną posiadał namiot jednego baszów tureckich, przechowywany w pałacu w Łabędniku, skąd w 1903 roku na życzenie cesarza, przewieziony został do Arsenалу w Berlinie. W 1693 roku król

Jan II Sobieski mianował Friedricha von der Groebena generałem lejtnantem, dowódcą wojsk cudzoziemskich. Dopiero po śmierci króla i zakończeniu wojny z Turcją von der Groeben powrócił do Prus. Wkrótce z zakupionych wcześniej majątków, w roku 1711

utworzył cztery majoraty, były to: Nowa Wioska, Łodygowo oraz Ponary i Łabędnik. Majątki te zapisał swoim czterem bratankom. Właścicielem Łabędnika został Wolf Sebastian von der Groeben. Prawdopodobnie w tym czasie ukończona została budowla pałacu w Łabędniku.

W zwieńczeniu głównego portalu zachował się kartusz herbowy, jakby wycięty i przeniesiony tu z wcześniejszej budowli, z napisem FUNDATIO GROBENIANIANA ANNO 1712. Data ta zapewne oznacza ukończenie budowy pałacu, nieznany jest jednak jego wygląd, obecna bryła pałacu pochodzi bowiem z przebudowy, jaka miała miejsce w 1861 r.

W przypałacowym parku znajduje się kamień upamiętniający dwóch braci przedwojennego właściciela majątku, którzy zginęli podczas I wojny światowej we Francji. Na kamieniu znajduje się wyryta inskrypcja w języku niemieckim: Zur Erinnerung Hans u. Joachim v. d. Groeben gefallen in Frankreich am 27.8. u. 25.7.1918,

co oznacza: Dla upamiętnienia Hansa i Joachima v. d. Groeben poległych we Francji 27.8. i 25.7.1918 roku.

Pałac obecnie stanowi własność prywatną.

Pałace i dworki

Dworek Dębówko

Zespół dworsko-parkowy usytuowany kilometr na południowy wschód od Bartoszczyca, nieopodal drogi do Kętrzyna. Majątek ziemski powstał tu stosunkowo późno, gdyż dopiero w pierwszej połowie XIX w. W latach dwudziestych obejmował zaledwie 142 ha ziemi i należał do rodziny Teicher. Z dawnych czasów zachował się dwór z aleją dojazdową, pozostałości parku i zabudowań gospodarczych. Dwór o ładnej proporcjonalnej bryle wzniesiony został w drugiej połowie XIX w. w stylu klasycystycznym. Obecnie dworek stanowi własność prywatną.

Pałac w Łojdach

Pałac w Łojdach (pałac von Negenbornów) – pałac wraz z zespołem parkowym położony we wsi Łojdy (niem. Loyden). Wybudowany został w 1877 w stylu neoklasycystycznym jako siedziba rodu von Negenborn. Pałac położony jest na obrzeżach wsi Łojdy około 4 km na północny zachód od Bartoszczyca przy lokalnej drodze prowadzącej do wsi, nieopodal drogi krajowej nr 51 na odcinku Bartoszyce-Bezledy.

Pałac został wzniesiony w 1877 roku w miejscu starszego dworu z XVIII wieku jako siedziba rodu von Negenborn. Zarządzali oni pałacem aż do 1945 roku, a majątek przejęli od osiadłej tu od XVII wieku mazurskiej rodziny Myślętów. Pałac i samo założenie pochodzi z czasów von Negenbornów, którzy w majątku hodowali, słynące z wydajności krowy mleczne. W pierwszej ćwierci XX wieku do pałacu dobudowano prostopadłe od strony zachodniej skrzydło. Po II wojnie światowej mieściły się w nim biura i mieszkania pracowników PGR-u.

W końcu lat 80. pałac gruntownie modernizowano, jednak jego konserwację przerwano. Od 2000 roku pozostaje w rękach prywatnych, a nowy właściciel wyremontował pałac i zadbał o jego otoczenie. Obecnie zarówno sam pałac jak i otaczający go park utrzymane są w bardzo dobrym stanie, a całość otoczona jest płotem.

Pałac w Tolko

Pałac znajduje się w miejscowości Tolko w otoczeniu starego parku i kilku stawów przy drodze Bartoszyce - Górowo Ławeckie.

Pałac w stylu barokowym z końca XVII w., wybudowany na planie prostokąta z dwoma ryzalitami. Pierwszymi właścicielami pałacu był ród von Tettau. Nad wejściem kartusz herbowy. Boczne przybudówki pochodzą z XIX w. Po 1945 r. pałac był użytkowany przez PGR. Gruntownie był odrestaurowany w latach 1983-1987.

Wzniesiono go w końcu XVII wieku w stylu barokowym na miejscu i z częściowym wykorzystaniem dworu z połowy XVI wieku. Jest to budynek murowany, tynkowany, dwutraktowy, dwukondygnacyjny, na planie prostokąta. Od strony podjazdu posiada trzy ryzality o boniowanych narożach i skromnych szczytach barokowych. W elewacji ogrodowej taras z półkolistymi schodami do ogrodu, w późniejszym czasie wzniesiono tu ażurową, drewnianą werandę. Nad wejściem znajduje się ryty w kamieniu kartusz z herbem rodzowym.

Pałac obecnie stanowi własność prywatną.

Kościół w Łabędniku

Jest kościołem gotyckim. Zbudowano go najprawdopodobniej w wieku XIV. Korpus kościoła od południa zakończony jest kruchtą ze szczytem schodkowym, od północy zaś kaplicą grobową von Groebenów, krytą kopulastym dachem blaszanym, dobudowaną w XIX wieku. W partiach dolnych za budulec posłużyły polne kamienie, w partiach górnych cegła. Jest to kościół orientowany, salowy, bez wydzielonego prezbiterium, z wieżą po stronie zachodniej, do połowy wbudowaną w korpus kościoła. Ołtarz przykryto dachem siodłowym, poprzecznym do osi budynku. Ołtarz główny odnowiono w roku 1871. Ambona pochodzi z roku 1649, stalle z przełomu XVII i XVIII stulecia. W niszy pod muszlą stoi na cokole z herbem i konsolami naturalnej wielkości w zbroi i peruce pomnik Fryderyka von Groebena.

Kościół w Bezledach

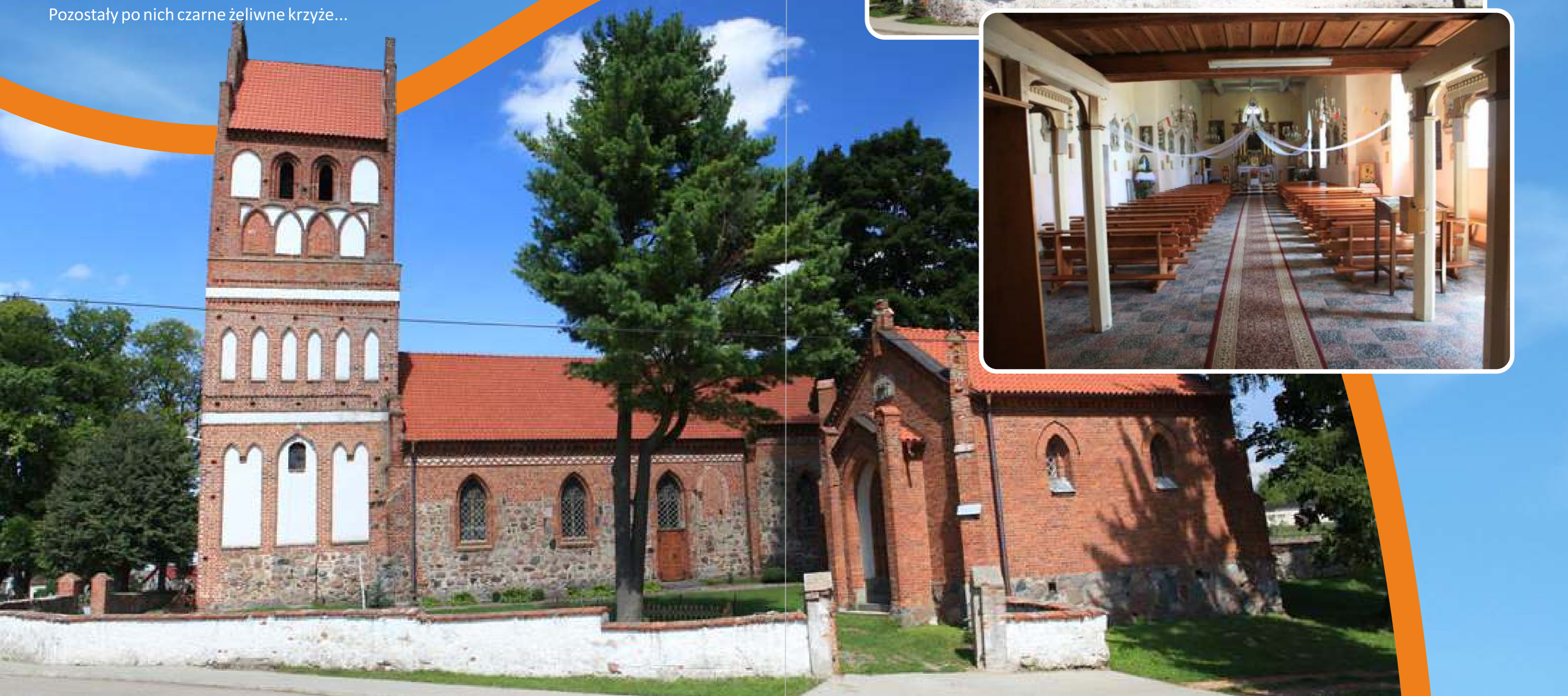
Do 1982 roku Bezledy należały do parafii w Żydowie. 10 października 1982 roku utworzono rzymsko-katolicką parafię Bezledy. Wkrótce rozpoczęto budowę kościoła. W czerwcu 1986 roku odbyła się jego konsekracja.

Kościoty

Kościół w Galinach

Gotycki kościół parafialny pw. Wniebowzięcia NMP, wybudowany ok. 1388 r. (proboszcz wymieniany już w 1372), powiększony w 1466, wieża wybudowana ok. 1500r. W 1726 r. Botho Henryk Eulenburg ufundował nad zakrystią bibliotekę, która w XIX w. liczyła kilka tysięcy tomów – portret fundatora znajduje się w muzeum w Kętrzynie, namalowany na blasze. Kościół był częściowo przebudowany w latach 1856-1857. Ołtarz główny z 1744, wykonany przez snycerza Boüberta z Bartoszyca. Cennym zabytkiem jest manierystyczna ława kolatorska z ok. 1600r., zamówiona przez Botho Eulenburga (zm. 1629) i jego żonę Elżbietę z Truchsessów von Waldburg (zm. 1611). W kościele znajduje się płyta nagrobna małżeństwa Elżbiety i Botho Eulenburgów z 1629 r. oraz Salomona von Kanitza z 1680. Stalle z przełomu XVI i XVII w., epitafium pastora Friedenhause z 1740r. Gotycki kościół w Galinach koło Bartoszyca od wieków góruje nad wsią. Zbudowany z cegły i kamienia. Wokół niego spoczywają dawni mieszkańcy. Pozostały po nich czarne żeliwne krzyże...

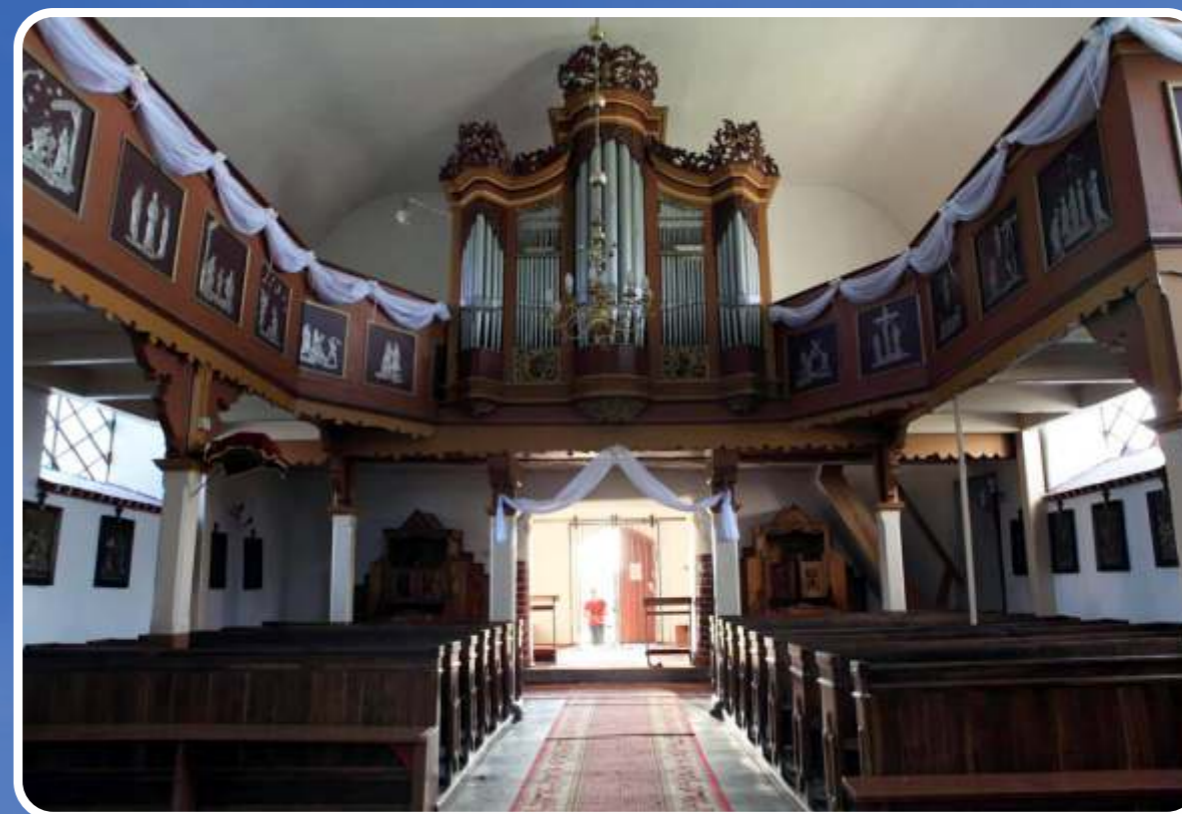

Kościoty

Kościół w Wojciechach

Wymieniony w dokumentach po raz pierwszy w roku 1498. W roku 1527 uległ on zniszczeniu, po czym odbudowano go jeszcze w XVI stuleciu. Przebudowany został w roku 1655. W roku 1720 przebudowano kruchtę, w 1751 wieżę, a w 1869 zakrystię.

Jest to kościół orientowany, murowany z kamienia polnego i cegły, tynkowany. Kamienna misa chrzcielna pochodzi z XV wieku. Ołtarz główny i ambona wyszły z gdańskiego warsztatu J. H. Meissnera w 1735 roku, a wykonane zostały z inicjatywy i na koszt Gotfryda Eliasza von Kreytzena.

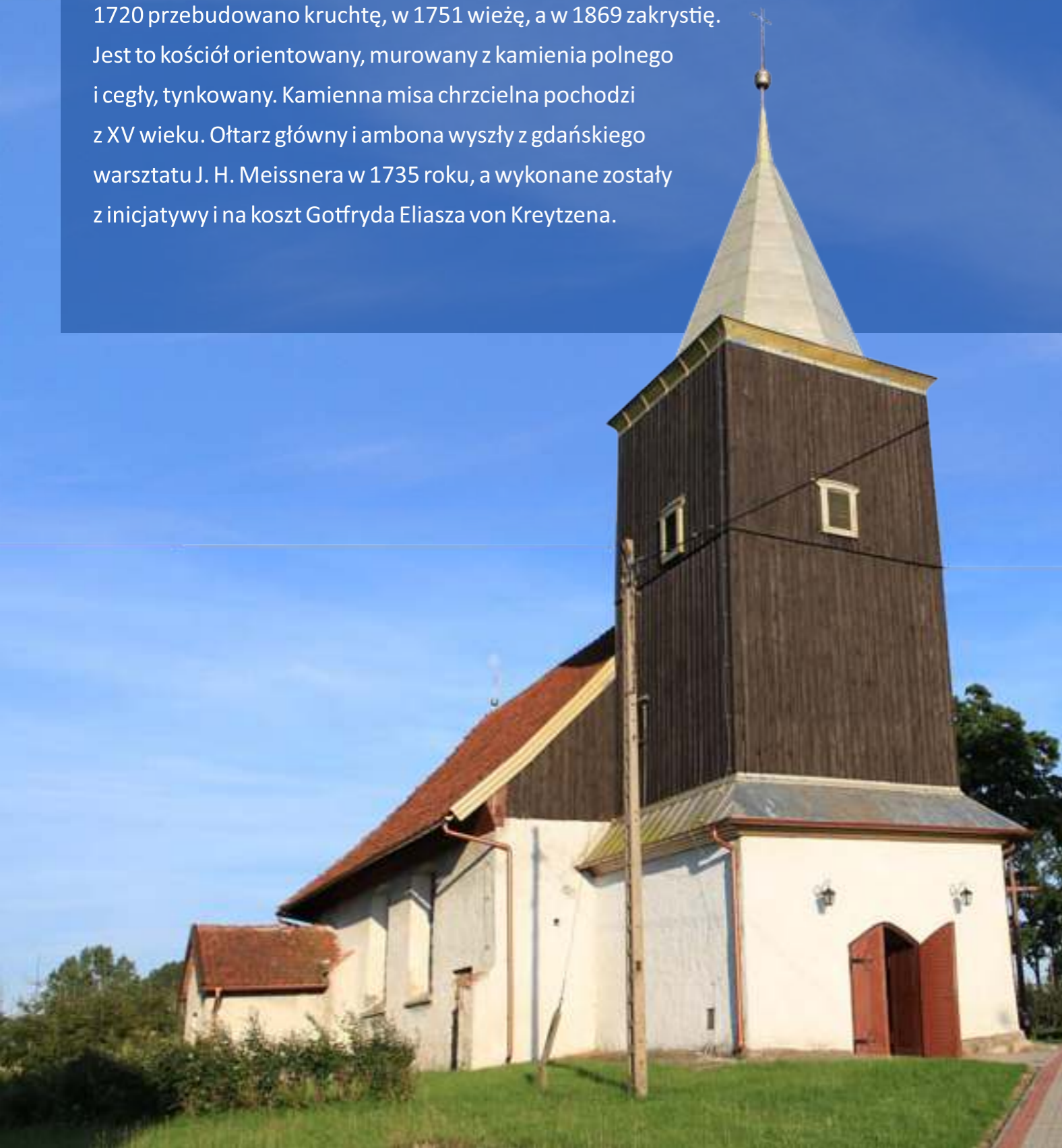

Kościół w Rodnowie

Kościół w Rodnowie powstał w XIV wieku, a przebudowano go ponownie w 1619r. Wieżę obaloną przez orkan w 1818r. wzniesiono po raz wtóry w 1819r. Kościół jest cennym zabytkiem architektury, jest to kościół orientowany, murowany z kamieni polnych i cegieł. Wieża znajduje się po stronie zachodniej. Wnętrze tynkowane, kryte stropem z ornamentem stiukowym. Ołtarz rzeźbiony warsztatu Jana Pfeffera połączony był kiedyś z amboną. Olejny obraz Ukrzyżowanie pochodzi z XVII wieku.

Kościół w Sokolicy

Zbudowany w połowie XIV stulecia. Jest to kościół w stylu gotyckim, wybudowany z cegły układanej w wiązania wendyjskie i polskie, orientowany, salowy, bez oddzielnego prezbiterium, z wieżą od strony zachodniej. Ołtarz główny, rzeźbiony w drewnie jest dziełem Joachima Pfeffera i pochodzi z roku 1681. Obrazy olejne ołtarza głównego pochodzą także ze schyłku XVII stulecia. Najwartościowszym wszakże jest piękny gotycki tryptyk ołtarzowy, polichromowany, pochodzący z ok. 1420 roku. Rzeźby tryptyku zdradzają dobry warsztat rzeźbiarski związany prawdopodobnie z pracownią gdańskich mistrzów.

Życie kulturalne w Gminie

Aktywność mieszkańców Gminy Bartoszyce przejawia się także w dziedzinie kultury. Szeroką ofertę kulturalną proponuje Gminny Ośrodek Kultury w Tolko oraz Domy Kultury w Wojciechach, Rodnowie, Łabędniku i Bezledach. GOK jest również organizatorem lub współorganizatorem wielu imprez o charakterze cyklicznym. Do najważniejszych należą: Międzynarodowy Plener Plastyczny, Gminny Konkurs Recytatorski, dożynki, pikniki, festyny, liczne imprezy rozrywkowe, okolicznościowe, jubileusze.

Ożywioną działalność kulturalną prowadzą gminne placówki oświatowe. Imprezy organizują także organizacje społeczne np.: Koła Gospodyń Wiejskich, Związek Emerytów, Rencistów i Inwalidów, ochotnicze straże pożarne. Takie wydarzenia jak spotkania opłatkowe, zabawy taneczne, Dni Seniora, Dni Matki, święta, jubileusze i wycieczki cieszą się ogromnym zainteresowaniem.

Istotną rolę pełni Gminna Biblioteka Publiczna w Galinach. Jest to lokalne centrum informacji edukacyjnej i kulturalnej. W skład GPB wchodzi cztery filie w Rodnowie, Wojciechach, Łabędniku, Bezledach. Łącznie biblioteka posiada około 34 tys. woluminów i ponad 400 stałych czytelników. Przeciętne udostępnianie w ciągu roku, to 6,6 tys. wypożyczeń książek i czasopism. Biblioteka posiada czytelnię, w której można korzystać z internetu. Oprócz tradycyjnej działalności biblioteka prowadzi, bądź uczestniczy, w wielu akcjach, mających na celu promocję czytelnictwa, wiedzy, kultury i tradycji.

Życie kulturalne w Gminie

Jak powiedział kiedyś polski pisarz Andrzej Sapkowski. „Możemy nosić chińskie ciuchy, jeździć czeskimi autami, patrzeć w japońskie telewizory, gotować w niemieckich garnkach hiszpańskie pomidory i norweskie łososie. Co do kultury, to jednak wypadałoby mieć własną”. Gmina Bartoszyce, wychodząc z podobnego założenia, dba o rozwój lokalnej kultury, tak istotnej w budowaniu własnej tożsamości.

Życie kulturalne w Gminie

Na terenie gminy działają również twórcy – amatorzy, którzy zajmują się różnorodnymi dziedzinami twórczości: rzeźbą, malarstwem, rękodziełem artystycznym. W Gminie Bartoszyce funkcjonują również organizacje pozarządowe, które organizują i wzbogacają życie kulturalne gminy.

Życie kulturalne w Gminie

Plener plastyczny

Piękno ziemi bartoszyckiej od lat jest inspiracją dla artystów biorących udział w plenerach malarskich, które w Gminie Bartoszyce organizowane są od 1979 roku. W swych obrazach artyści utrwalają obraz wsi, jej piękno, ale także ciągle trwającą i rozwijającą się przyrodę.

Inicjatywy lokalne

Od wielu lat podejmowane są cenne i wartościowe inicjatywy ukierunkowane na kształtowanie właściwych postaw i zachowań społecznych m.in.: festyny i imprezy środowiskowe, kampanie i akcje społeczne, warsztaty edukacyjne. Dużą popularnością cieszą się obchody Gminnych Dni Rodziny i udział w ogólnopolskich kampaniach społecznych.

Inicjatywy lokalne

We wszystkich kulturach świata rodzina stanowi fundament społeczeństwa i jest wartością, którą bezwzględnie należy szanować i pielęgnować. Dlatego w środowiskach lokalnych Gminy Bartoszyce podejmowanych jest szereg działań, ukierunkowanych na promocję i wsparcie rodziny.

Inicjatywy lokalne

GALINY
Festyn Rodzinny

DĄBROWA Piknik III Pokoleń

Wystarczy niewielu, by zmienić wiele...

Gmina Bartoszyce realizuje wiele projektów społecznych, których celem jest wzrost aktywności obywatelskiej i sposobem na integrację społeczną, która wpływa na zaangażowania mieszkańców wsi w sprawy lokalne. Realizowane projekty stają się niewątpliwie fundamentem pod kolejne inicjatywy, które przyczynią się do rozwoju wsi i podniosą poziom życia jej mieszkańców.

Aktywny wypoczynek

Malownicze tereny, неповtarzalne krajobrazy, czyste środowisko i zdrowe powietrze dają możliwość prawdziwego-go wypoczynku sprzyjając aktywnym jego formom.

Turystyka rekreacyjna pozwala na zagospodarowanie czasu wolnego przy wykorzystaniu zasobów kulturowych i przyrodniczych gminy. Służyć mogą do tego celu szlaki rowerowe i turystyczne.

Gmina Bartoszyce ma opracowane 3 trasy rowerowe o łącznej długości ponad 66 km. Przez teren gminy przebiega również trasa rowerowa Polski Wschodniej – województwa warmińsko-mazurskiego realizowana w ramach Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej 2007-2013.

Zawody sportowe

Rozgrywki piłki nożnej

Biegi Narciarskie organizowane w Galinach

Aktywny wypoczynek

Wyścigi rowerowe

Aktywny wypoczynek

Kulig w lesie

Zawody konne

Baza wypoczynkowa

Zapraszamy Państwa do odwiedzenia malowniczej Ziemi Warmińskiej. Każdy, kto szuka możliwości wypoczynku w ciszy i spokoju odnajdzie to z pewnością w naszej gminie. Czekają na Państwa przemili gospodarze, którzy przygotowali miejsca noclegowe w swoich pensjonatach oraz gospodarstwach agroturystycznych. U większości z nich można uczestniczyć w pracach polowych, obserwować zwierzęta, skosztować mleka "prosto od krowy", wypróbować wspaniałe domowe wypieki, staropolskie potrawy.

Pałac i Folwark w Galinach

Galiny 110, 11-214 Galiny, tel. 89 761 21 67
e-mail: pensjonatgaliny@palac-galiny.pl
www.palac-galiny.pl

Hotel „Biały Książę 1861”

Osieka 3, 11-200 Bartoszyce, tel. 89 762 62 66
e-mail: suberlak@wp.pl, www.bialyksiaze.pl

Dworek Dębówko

Dębówko 1, 11-200 Bartoszyce, tel. 89 762 23 07
e-mail: debowko@poczta.fm
www.dworekdebowko.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne Dolina Elmy

Ewa Pelikant - Grodzka
Wajsnory 31, 11-200 Bartoszyce
tel. 504 251 179, 89 761 57 36
e-mail: dolina.elmy@onet.eu

Gospodarstwo Agroturystyczne Helena i Adam Kupniewscy

Perkujki 4, 11-200 Bartoszyce, tel. 89 762 39 29

Pensjonat „Napoleon”

Dąbrowa 17, 11-200 Bartoszyce
tel. 89 764 34 59
www.pensjonat_napoleon.fm.interia.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne „Mimoza”

Krawczyki 2, 11-200 Bartoszyce
tel. 502 662 959
e-mail: grplast@op.pl, www.mimozgra.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne Helena Tomczyk

Galiny 83, 11-200 Bartoszyce, tel. 89 761 22 94
e-mail: zygmunttomczyk@wp.pl

Pensjonat „Pod gruszą”

Wola 2, 11-200 Bartoszyce, tel. 89 761 60 14

Gospodarstwo Agroturystyczne Janina Hadała

Worgielity 10, 11-200 Bartoszyce
tel. 89 761 57 44
e-mail: janina_hadala@o2.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne Henryk Markowski

Dąbrowa 57, 11-200 Bartoszyce, tel. 89 764 64 70

Gospodarstwo Agroturystyczne Helena i Rajmund Balińscy

Wajsnory, 11-200 Bartoszyce, tel. 89 761 57 08
e-mail: pawel.balinski@o2.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne Zofia Pażus

Krawczyki 56, 11-200 Bartoszyce
tel. 89 762 23 58

Trasy rowerowe

System turystycznych tras rowerowych Gminy Bartoszyce.

Trasa nr 1

Trasa nr 2

Trasa nr 3

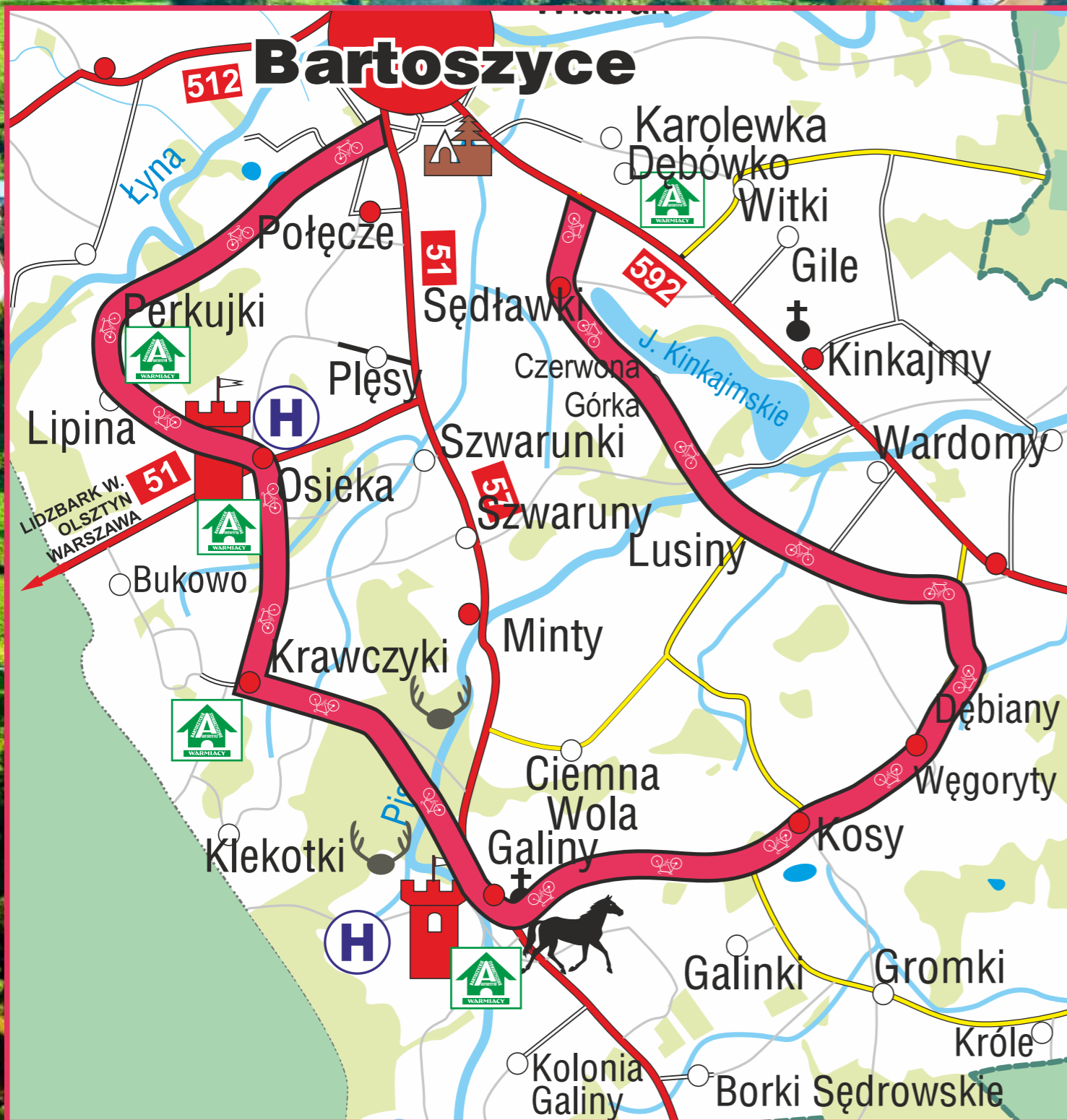

Legenda

	bocianie wioski na "Szłaku Bocianich Gniazd"		leśniczówki
	siedliska bobra nad rzeką Pisą		kościół (przeważnie zabytkowe)
	stadniny koni i/lub kluby jeździeckie		Campingi
	zabytkowe pałace, zabytkowe dworki, lub ruiny powyższych		Hotele
			gospodarstwa agroturystyczne
	Granica gmin		

Trasa nr 3 na mapie oznaczona kolorem czerwonym

Gmina Bartoszyce

Plac Zwycięstwa 2, 11-200 Bartoszyce

tel. 89 762 77 00

tel./fax 89 762 77 24

e-mail: sekretariat@gmina-bartoszyce.pl

www.gmina-bartoszyce.pl

Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich. Europa inwestująca w obszary wiejskie.
Publikacja współfinansowana jest ze środków Unii Europejskiej w ramach Osi 4 LEADER
Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2012. Instytucja Zarządzająca Programem
Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi.